

De buurtcoördinator

Je hebt van die mensen die bij voorbaat al zeggen dat ze niet interessant genoeg zijn voor een artikel in het afscheidboek van Maasdonk. Willy van Zantvoort, de voormalige buurtcoördinator, is zo'n mens. 'Dat maken wij wel uit', zal de Maasdonkse lezer onmiddellijk denken, en zo is het maar net. Als meerdere generaties je een sympathieke vent vinden en de wethouder regelmatig komt buurten als je in het gemeentehuis je wekelijkse spreekuur hebt, dan zal er toch wel iets vermeldenswaard over je zijn.

De gemeente Maasdonk is een jaar of drie oud als er na een reorganisatie binnen de politie Maasland in 1996 één buurtcoördinator wordt aangesteld voor de hele gemeente: Willy van Zantvoort. Als geboren Nulander, zoon van een Geffense vader en een Vinkelse moeder, bezit hij niet alleen Maasdonkse roots, maar ook het DNA om te kunnen begrijpen wat er in Maasdonk leeft. De ouders van de hier wonende kinderen kent hij vaak nog van school of uit het verenigings- en uitgaansleven en voor de jeugd heeft hij de juiste leeftijd om een vaderfiguur of een jonge oom te zijn. Hij geeft leiding aan een klein groepje politiemensen dat binnen de gemeente Maasdonk wisselende diensten van 8 uur draait. Binnen die diensten is het mogelijk dat ze assistentie moeten verlenen in Oss of een van de andere plaatsen binnen de regio Maasland. Zelf draait Willy die diensten ook. Verder heeft hij

wekelijks zijn spreekuur waar mensen terecht kunnen voor aangiftes bij verlies of diefstal of voor het bespreken van andere zaken waarbij hulp van de politie gewenst is.

Een soort dorpssheriff noemt hij zichzelf tijdens ons gesprek in mei 2014: "Ik was er niet om de mensen te bekeuren, meer om informatie te coördineren voor de politie Maasland. Je oor te luisteren leggen, weten wat er speelt en als het nodig is natuurlijk wel meteen actie nemen." En relativerend voegt hij eraan toe: "Er viel hier ook weinig te bekeuren, er stond in Maasdonk destijds maar één stoplicht: op de Rijksweg. En als er al eens iets vernield was, meestal op uitgaansavonden, dan duurde het niet lang voordat ik wist wie de dader was." Zo gaat dat in een kleine gemeenschap waar je iedereen kent. Jonge mensen die in hun door alcohol gevoede overmoed wat te ver gingen, konden thuis doorgaans rekenen op een strengere behandeling dan bij de politie. Een goede zaak, vindt Willy, want zo werd voorkomen dat die kinderen een strafblad kregen.

Op de hoogte blijven was niet moeilijk. Hij werd vaak spontaan geïnformeerd over dingen en de lokale horeca gaf op tijd aan wanneer er een groot evenement op stapel stond, daardoor had de buurtcoördinator voldoende voorbereidingstijd om er samen met zijn collega's voor te zorgen dat de zaken op rolletjes liepen. Zo herinnert hij zich het optreden van Rowwen Hèze georganiseerd door de KPJ Nuland aan de Groenstraat. Een geweldig evenement en niet alleen voor de jeugd. En zoals dat in jargon heet: zonder ongeregelde verlopen. *Effe naar Geffe* is ook zo'n happening die in goede samenwerking met de organisatoren werd voorbereid. Dankzij het communicatiesysteem van de politie, dat voor die gelegenheid in de eerste jaren

gedeeld werd met de organisatie, was er hulp ter plekke waar dat nodig was en konden kleine 'brandhaardjes' in de kiem gesmoord worden. Natuurlijk kwam het weleens tot ongeregelheden. Bijvoorbeeld als tegen het einde van het feest de mensen huiswaarts gingen en er misverstanden ontstonden over het al dan niet opruimen van de pakken stro en hoe dat het beste kon worden aangepakt. Met de allerbeste bedoelingen kwam het dan weleens tot rake klappen. Hij kan er nog wel om glimlachen als hij eraan terugdenkt. Die ervaring werd uiteraard meegenomen in de voorbereidingen van het volgende evenement. Over Nuland en Vinkel kan hij kort zijn. Als er in Nuland al eens iets te doen was, dan was dat meestal bij het motel en in Vinkel doorgaans bij *Vinkeloord* of *Den Dorsvlegel*. Plaatsen waar veel mensen bij elkaar zijn en waar de kans op wrijving of diefstal voor wie kwaad wil - het grootst is.

In 1999 vierde Willy zijn 25-jarig jubileum bij de politie Maasland. Een prachtige dag die hij niet gauw zal vergeten. Veel vertegenwoordigers uit Maasdonk, waaronder burgemeester Hans Netten, met wie hij wekelijks overleg had. In een tijd dat alleen Vinkel nog maar een dorpsraad had om mee te overleggen, waren die gesprekken met de burgemeester van grote waarde voor de buurtcoördinator. De oplettende lezer heeft natuurlijk allang berekend dat het 40-jarig jubileum dan in 2014 zal vallen. En natuurlijk zal ook dat niet onopgemerkt voorbij gaan.

Een van de aardigste kanten aan zijn werk vindt hij er te kunnen zijn als mensen over hun toeren zijn, bijvoorbeeld bij een aanrijding. "Het kweekt zoveel goodwill als jij als agent wat rust kunt brengen in zo'n situatie." Een andere situatie die hij aanhaalt, is het overtuigen van jonge mensen om hun autogordel te dragen. Hij heft geen vermanend vingertje, deelt in eerste instantie geen bekeuring uit maar hanteert een onorthodox advies: "Vergelijk het met duiken vanaf de hoge duikplank in een leeg zwembad. Als je jezelf met je handen kunt opvangen, hoeft jij geen gordel te dragen. Dat is namelijk de kracht die je moet opvangen als je met 50 km/uur

een frontale aanrijding krijgt.” Het resultaat was in elk geval dat ze de vergelijking minimaal een keer doorvertelden en daarmee misschien zichzelf en anderen aan het denken zetten.

Het meest vervelende aspect aan zijn baan vond Willy het brengen van slechte tijdingen bij mensen thuis. Het zien van verkeersslachtoffers was al heel moeilijk maar slecht nieuws gaan brengen veroorzaakte meestal een knoop in de maag. “Natuurlijk ben je de evenwichtige agent als het erop aan komt”, zegt hij “maar moeilijk heb ik het altijd gevonden.”

Zelf krijgt Willy in 2004 het slechtste nieuws van zijn leven, als zijn echtgenote komt te overlijden. Het buiten op straat zijn in de gemeente Maasdonk verliest daarmee alle glans. Juist omdat zoveel mensen hem daar kennen is er warm medeleven en belangstelling waardoor het rouwproces lijkt stil te staan. In overleg met zijn superieuren aanvaardt hij de functie van Hoofd Beheer binnen het Osse politiebureau, waar de verbouwing van het pand een van zijn eerste aandachtspunten is.

Sinds 2007 werkt Willy bij de politie in de regio Den Bosch en bewaakt hij de kwaliteit van de processen binnen het politieapparaat. De agent op straat benijdt hij geenszins. Hij is op de hoogte van alles wat er speelt binnen het politieapparaat en vindt het jammer dat agenten tegenwoordig, net als brandweerlieden en ambulancemedewerkers, hun werk soms onder moeilijke omstandigheden moeten doen. In dat opzicht verlangt hij nog weleens naar vroeger. Hij schiet in de lach als hij terugdenkt aan het optreden van Rowwen Hèze en besluit ons gesprek met een laatste anekdote: Het optreden vond dus plaats in Nuland aan de Groenstraat, waar een Geffense jongeman diep in de nacht de wandeling naar huis aanving maar in plaats van rechtsaf naar links afsloeg en in Rosmalen pas achter kwam dat het toch wel een ‘verrekkes’ eind lopen was naar Geffen.

Willy van Zantvoort is vader van drie volwassen jongens en woont in Lith met Foekje, de nieuwe vrouw in zijn leven met wie hij sinds 2012 getrouwd is.

